

§ 1. W uchwale Rady Ministrów z dnia 11 sierpnia 1950 r. — Instrukcja Nr 12 w sprawie unormowania stosunku służbowego pracowników samorządowych, którzy przeszli do służby w wydziałach prezydium rad narodowych (Monitor Polski Nr A-97, poz. 1221), wprowadza się następujące zmiany:

- 1) dotychczasowe brzmienie § 2 oznacza się jako ust. 1;
- 2) wprowadza się w § 2 dodatkowy ust. 2 w brzmieniu: „2. Przepisy ust. 1 mają zastosowanie do zatrudnionych na podstawie umowy o pracę emerytów państwowych i samorządowych tylko w przypadku

zgłoszenia przez pracownika w terminie do dnia 31 sierpnia 1951 r. wniosku o powołanie go do stałej lub prowizorycznej służby państwowej“;

- 3) w § 3 wyrazy: „przepis § 2“ zastępuje się wyrazami: „przepis § 2 ust. 1“.

§ 2. Wykonanie uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 13 kwietnia 1950 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

807

UCHWAŁA Nr 449 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 23 czerwca 1951 r.

w sprawie utworzenia Centralnego Zarządu Zaopatrzenia resortu górnictwa i zakresu działania komórek zaopatrzenia w centralnych zarządach przemysłu i przedsiębiorstwach.

§ 1. Na bazie istniejących central zaopatrzenia i Departamentu Zaopatrzenia tworzy się w Ministerstwie Górnictwa Centralny Zarząd Zaopatrzenia.

§ 2. Przedmiotem działania Centralnego Zarządu Zaopatrzenia jest:

- 1) ustalanie ilościowych limitów materiałowych dla poszczególnych centralnych zarządów przemysłu i zjednoczeń węglowych;
- 2) współpraca przy ustalaniu limitów finansowych zaopatrzenia dla poszczególnych przemysłów;
- 3) sporządzanie bilansów podstawowych surowców i materiałów;
- 4) analiza i korekta przedłożonych przez centralne zarządy przemysłu projektów planu zaopatrzenia oraz sporządzanie projektu zbiorczego planu zaopatrzenia resortu;
- 5) nadzór i koordynacja prac przy zawieraniu umów planowych (generalnych, bezpośrednich i szczegółowych), nadzór nad ich wykonaniem oraz koordynacja ustalonych przez centralne zarządy przemysłu harmonogramów ważniejszych dostaw;
- 6) rozdział przydziałów materiałowych pomiędzy poszczególne centralne zarządy przemysłu i kontrola ich wykorzystania, gospodarka rezerwami przydziałowymi resortu i dokonywanie zmian przydziałowych;
- 7) ustalanie normatywów zapasów dla poszczególnych przemysłów;
- 8) analiza ustalonych norm zużycia oraz opracowywanie wniosków w sprawie ich zmiany;
- 9) opracowywanie wytycznych metodologicznych i organizacyjnych w zakresie gospodarki materiałowej oraz jej kontrola;
- 10) kontrolowanie akcji ujawniania i upłynniania nadmiernych remanentów oraz dokonywanie koniecznych przerzutów materiałowych w ramach resortu;
- 11) kontrola realizacji planów zaopatrzenia poszczególnych przemysłów;
- 12) sprawozdawczość i statystyka z zakresu zaopatrzenia materiałowego;
- 13) opracowywanie wniosków w zakresie szkolenia kadr służby zaopatrzenia;
- 14) opracowywanie wniosków w zakresie organizacji służby zaopatrzenia w górnictwie.

§ 3. Centralny Zarząd Zaopatrzenia może tworzyć delegatury i składnice w przepisany trybie, działające na zasadzie rozrachunku gospodarczego.

§ 4. Mając na względzie postanowienia § 2 niniejszej uchwały ustala się następujący zakres działania działów zaopatrzenia w centralnych zarządach (zarządach) przemysłu i zjednoczeniach węglowych:

- 1) opracowywanie zbiorczych planów zaopatrzenia materiałowego jednostek podległych;
- 2) sporządzanie rozdzielników w ramach uzyskanej puli materiałowej i kontyngentu oraz nadzór i koordynacja ich realizacji;
- 3) zawieranie umów planowych zgodnie z wytycznymi Centralnego Zarządu Zaopatrzenia;
- 4) opracowywanie normatywów zapasów dla podległych jednostek;
- 5) wnioski w sprawie zmian norm zużycia oraz współpraca przy ustalaniu wskaźników zużycia;
- 6) nadzór nad gospodarką materiałową jednostek podległych centralnemu zarządowi przemysłu oraz instruktaż w tym zakresie;
- 7) opracowywanie harmonogramów i kontrola wykonania ważniejszych dostaw;
- 8) prowadzenie sprawozdawczości i statystyki z zakresu zaopatrzenia materiałowego.

§ 5. Zakres działania komórek zaopatrzenia w przedsiębiorstwie jest następujący:

- 1) opracowywanie projektu planu zaopatrzenia materiałowego;
- 2) zawieranie umów szczegółowych oraz bezpośrednich na zlecenie centralnego zarządu przemysłu;
- 3) załatwianie wszelkich spraw związanych z zakupami i dostawą materiałów;
- 4) prowadzenie magazynów;
- 5) opracowywanie projektów norm zapasów;
- 6) prowadzenie gospodarki materiałowej zgodnie z obowiązującymi przepisami;
- 7) prowadzenie prac sprawozdawczo-statystycznych z zakresu zaopatrzenia materiałowego;
- 8) kontrola zużycia materiałowego i współpraca przy ustalaniu norm zużycia.

§ 6. W organizacji Centralnego Zarządu Zaopatrzenia obowiązuje w pełnej rozciągłości zasada jednoosobowego kierownictwa. W szczególności dyrektor Centralnego Zarządu Zaopatrzenia, jego zastępcy, podlegli

im kierownicy komórek organizacyjnych oraz inni pracownicy nie mają uprawnień do wydawania zarządzeń i poleceń służbowych działom zaopatrzenia innych centralnych zarządów lub jednostek równorzędnych bądź działom zaopatrzenia przedsiębiorstw podległych tym jednostkom.

§ 7. Szczegółową organizację i zakres działania komórek zaopatrzenia w centralnych zarządach branżowych i przedsiębiorstwach resortu górnictwa oraz organizację Centralnego Zarządu Zaopatrzenia jak rów-

nież listę podległych mu przedsiębiorstw ustali Minister Górnictwa za zgodą Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 8. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Górnictwa.

§ 9. Uchwała wchodzi w życie z dniem 23 czerwca 1951 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

808

ZARZĄDZENIE Nr 101 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 22 czerwca 1951 r.

w sprawie organizacji finansowej i systemu finansowego przedsiębiorstw geodezyjnych podległych Głównemu Urzędowi Pomiarów Kraju.

Stosownie do § 34 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 22 grudnia 1950 r. w sprawie zasad organizacji finansowej i systemu finansowego na rok 1951 przedsiębiorstw wykonawstwa inwestycyjnego rozliczających się z budżetem centralnym (Monitor Polski z 1951 r. Nr A-23, poz. 290) zarządza się, co następuje:

I. Przepisy ogólne.

§ 1. Ustala się organizację finansową i system finansowy następujących przedsiębiorstw geodezyjnych podległych Głównemu Urzędowi Pomiarów Kraju:

- 1) Państwowego Przedsiębiorstwa Mierniczego w Warszawie,
- 2) Państwowego Przedsiębiorstwa Geodezyjnego w Warszawie,
- 3) Państwowego Przedsiębiorstwa Fotogrametrii i Kartografii w Warszawie.

§ 2. 1. Przez wyrażenie „jednostka wykonawstwa inwestycyjnego“, użyte w niniejszym zarządzeniu, należy rozumieć przedsiębiorstwa geodezyjne wymienione w § 1 oraz ich oddziały lub zakłady.

2. Przez wyrażenie „zarządzenie Ministra Finansów“, użyte w niniejszym zarządzeniu, należy rozumieć zarządzenie Ministra Finansów z dnia 22 grudnia 1950 r. w sprawie zasad organizacji finansowej i systemu finansowego na rok 1951 przedsiębiorstw wykonawstwa inwestycyjnego rozliczających się z budżetem centralnym (Monitor Polski z 1951 r. Nr A-23, poz. 290).

§ 3. 1. Zależnie od sposobu finansowania lub rozliczenia z budżetem Państwa jednostki dzielą się z kolei na:

- 1) centrale państwowych przedsiębiorstw geodezyjnych (Państwowe Przedsiębiorstwo Miernicze i Państwowe Przedsiębiorstwo Fotogrametrii i Kartografii) wykonywające wyłącznie funkcje kierownictwa, koordynacji, kontroli i nadzoru w stosunku do podległych im jednostek organizacyjnych działających na zasadach pełnego wewnętrznego rozrachunku gospodarczego. Centrale te utrzymywane są z narzutów na koszty własne podległych im jednostek i prowadzą własną odrębną rachunkowość oraz gospodarę finansową w ramach aprobowanych przez Główny Urząd Pomiarów Kraju i zatwierdzonych przez Ministerstwo Finansów preliminarzy;
- 2) jednostki działające na zasadach pełnego rozrachunku gospodarczego, które z kolei dzielą się na:
 - a) jednostki działające na zasadach pełnego rozrachunku gospodarczego,
 - b) jednostki działające na zasadach pełnego wewnętrznego rozrachunku gospodarczego.

2. Wykaz jednostek określonych w ust. 1 pkt 1 i 2 lit. a) i b) zawiera załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 4. Jednostki działające na zasadach pełnego lub wewnętrznego pełnego rozrachunku gospodarczego prowadzą księgowość według zarządzenia Ministra Finansów z dnia 27 listopada 1950 r. w sprawie jednolitego planu kont dla państwowych przedsiębiorstw wykonawstwa inwestycyjnego na rok 1951 (Monitor Polski Nr A-129, poz. 1615).

§ 5. Jednostki wymienione w § 3 ust. 1 pkt 2 lit. a) i b) sporządzają własne plany finansowo-gospodarcze. W ramach planów finansowo-gospodarczych jednostek wymienionych w § 3 ust. 1 pkt 2 lit. b) uwzględniane są koszty utrzymania central tych jednostek, limitowane preliminarzem aprobowanym przez Główny Urząd Pomiarów Kraju i zatwierdzonym przez Ministerstwo Finansów.

§ 6. Finansowanie i bankową kontrolę poszczególnych jednostek wykonują banki według zasad ustalonych w odrębnych przepisach.

II. System rozliczeń.

§ 7. Jednostki wykonawstwa inwestycyjnego sprzedają swoją produkcję, świadczą usługi lub rozliczają się ze zleceniodawcami na podstawie kosztów jednostkowych ustalonych zarządzeniami Prezesa Głównego Urzędu Pomiarów Kraju w sprawie rozliczenia się ze zleceniodawcami lub na podstawie obowiązujących cenników. Roboty nie objęte cennikami będą rozliczane na podstawie planowanych kosztów własnych i marży zysku 3⁰/₀.

§ 8. Jednostki wykonawstwa inwestycyjnego fakturują swoją produkcję bądź usługi i inkasują należność na zasadach podanych w zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 3 listopada 1950 r. w sprawie zasad fakturowania i inkasa należności państwowych przedsiębiorstw geodezyjnych (Monitor Polski Nr A-129, poz. 1614).

III. Podatek obrotowy i podatek od operacji nietowarowych.

§ 9. Na podstawie przepisów zawartych w § 14 ust. 1 pkt 2 uchwały Nr 62 Rady Ministrów z dnia 3 lutego 1951 r. w sprawie podatku obrotowego od jednostek gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski Nr A-12, poz. 175) oraz w § 13 ust. 1 pkt 2 uchwały Nr 80 Rady Ministrów z dnia 3 lutego 1951 r. w sprawie podatku od operacji nietowarowych jednostek gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski Nr A-12, poz. 177) wolne są od podatku obrotowego i od podatku od operacji nie-